

REINOLFA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Reinolf: samengestelde Germaanse naam:

1] 'Ragin-', 'Regin-', 'Rein' e.d. = '(wijze of goede) raad'

2] '-olf' of 'ulf' = 'wolf'

'Wier raad net zo wijs is als die van een wolf'; 'wijze wolf.'

*

De wolf als symbool

In de oude Germaanse culturen was de wolf symbool voor degene die de overwinning bracht. Wodan (ook wel Odin) reed erop.

Bij de Azteken is de huilende wolf symbool voor de god van de dans.

In andere culturen was de wolf juist vaak het symbool voor het kwade; voor de donkere krachten der aarde; voor verslindende machten. In allerlei natuervolken worden de goden van de dood begeleid door wolven en raven.

Bij de Chinezen is de wolf symbool voor heb- en roofzucht.

In de Grieks-Romeinse cultuur bewaarde men enerzijds aan de wolf goede herinneringen: het was immers een wolf die Remus en Romulus, de stichters van stad Rome, in leven hield en opvoedde. Anderzijds is in de Romeinse cultuur de weinig vleiene zeggwijze ontstaan:

'Homo homini lupus' (= 'De ene mens is voor de ander een wolf': we verslinden elkaar).

Ook de christenen zagen in de wolf vooral het boze: hij stond voor de duivel; voor degene die de kudde verstroot; voor vraatzucht.

*

Ragenufla (ook **Reginulfa** of **Reinolfa**) van **Incourt** (ook van **Brabant** of van **België**), Brabant, België; kluizenares; † **2e helft 7e eeuw**.

Feest 14 juli.

Volgens de legende werd zij ten tijde van koning Dagobert († 676) uit adellijke ouders geboren in het plaatsje Brumvaz. Van jongs af aan wijdde zij zich toe aan werken van christelijke naastenliefde; zij had zich voorgenomen maagd te blijven omwille van Christus, net als haar grote voorbeelden Aldegondis van Maubeuge († 684; feest 30 januari) en Geertruida van Nijvel († 659; feest 17 maart). Toen zich een kandidaat aandienende om met haar in het huwelijk te treden, Ebroïnus, stelden haar ouders een datum vast, waarop de plechtigheid zou plaatsvinden. Maar zij ontvluchtte met een dienstertje het ouderlijk huis en ging in de bossen wonen, niet ver van Incourt. Daar is zij niet lang daarna overleden. Op de plaats waar zij woonde ontspringt een bron; vereersters komen er water putten om koorts af te weren.